

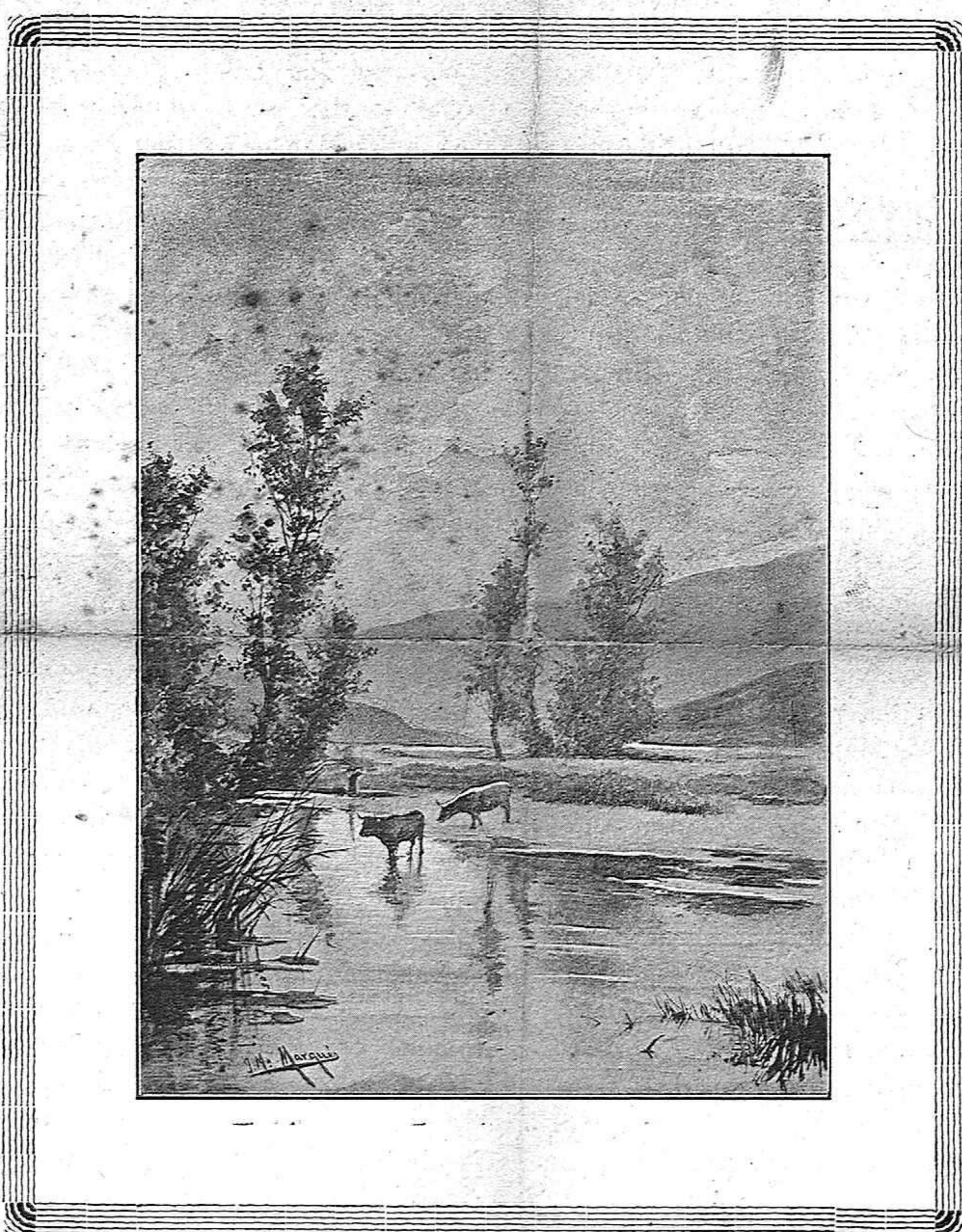
La Veu de Tortosa

SETMANARI REGIONALISTE

Any 2.^{on}

Tortosa, 9 Septembre de 1900

Núm. 41

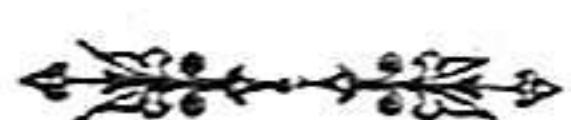
AFORAS DE TORELLÓ.—Dibuix inédit de Joseph M.* Marqués

NOSTRE GRABAT

Honrem avuy nostra publicació reproduhin l' hermosissim grabat del dibuix inédit qu' ha publicat nostre estimat confrare badaloni *Gent Nova*.

Lo notable pahissatjiste tortosi Joseph M. Marqués ha sapigut donar vida á sa darrera producció, demostrant una vegada més sa excepcional competència en tot lo pertanyent á la maravillosa naturalesa, quins efectes a admirables tantes voltes á sorprés.

Rebi nostre antich amich nostra més coral felicitació.

UN PRESSAGI

Es grave la notícia telegràfica de que el govern anglès ha presentat al espanyol una reclamació conminatoria, manifestant que si Espanya no corregíera ben aviat l' abús que 's feya de sustraures cartas ab valor de casas de la correspondència internacional, Inglaterra, per la que á n' ella afecta en dit servei, se veuria un delegat de policia que custodiés dita correspondència fins á Portugal.

Y diém qu' es grave el fet, no tant per la causa vergonyosa que ha ocasionat semblan reclamació, ab tot y esser molt deshonorable pera l' Espanya, com pel precedent que aixó implica, puig miris el cas con se

vulgui, sempre el seu fondo es una amenaça d' intervenció directa á n' els assunts que en tota Nació independent son de la incumvència exclusiva de la incumvència exclusiva de la administració interior de cada país; y cuan un govern anglès, resta ben demostrat per tal fet que l' respecte á la independència d' Espanya te uns fonsaments tant febles, que si ab motiu de la dita suscripció ja amenassat d' interveuir directament en els afers espanyols dins del propi territori, ¿que és lo que faria si 's tractés d' interessos de més quantia?

Ab la mateixa facilitat que ameuassa d' imposar un delegat seu en el ram de Correus, podria demá disposar l' avans de tropas inglesas de Gibraltar pera intervenir en el carril d' Algesiras ó ab un pretest qual-

sevol, puig tenint en compte que dit ferrocarril es d' una companya inglesa y molts dels terrenos de dita encontrada son propietat de inglesos, res més senzil que hi hagi reclamacions molts sovint, las quals donarien pretext per dita intervenció. Y aquells exemples son encomanadissos, y si avuy malhauradament per Espanya se n' ha donat ja un cas, las altres nacions no serian pas més escrupulosa que Inglaterra si així els convenia, tot lo qual constitueix un seriós perill pera Espanya,

Notém semblants fets ab gran cuidado, porque tenim por de que siguin el comensament d' una política de inmisions en els assumptos privatis d' Espanya y que al cap y á la fi poden condir a més positivas conseqüencies.

¿Que farán els governants pera afonstar semblants conflictes, que ven clarament se dibuixan á l' horitzó.

Et comer y en rascar todo es empezar, diuen vostés á Madrid. Donchs, procurin que ni sens mengin ni ens gratin.

J. R.

CRÓNICA DE LA SETMANA

Com anunciarem, lo dia 1er. á les dotze del mitjdia un vol general de campanes anunciava l' escomensament de la festa major de Tortosa. Totseguit sortiren de la Casa Comunal lo pregones, ab trajo de festa acompañat dels gegants, nanos, cabessuts, porters de la Reyal Confraria y la banda *Lira Dertosense*, quina comitiva tancaua una elegant carrossa, sobre la que s' hi destacava un artistich doser cobejant á una nena vestida de Mare de Deu, la que tenia á sos peus á dos nens vestits de San Pere y San Pau, varies noyes ab traje antich de pageseta y un capellá que portava la senyera tortosina. Lo pregones llegí l' programa de festes á tots 'ls punts acostumats.

Per la tarde, á les quatre, se repararen als pobres, bonos de pá, arrós, tossino y fesols, tot de calitat superior y en cantitat suficient pera celebrar una bona menjada.

A les cinch va tindrer lloch la inauguració del

MUSSEU ARQUEOLÓGICH MUNICIPAL

ab assistencia de les Autoritats locals, Diputat á Corts pel districte y una bona munió de personnes de totes les classes socials. Abans d' escomensar aquest acte solemne, la banda *Lira Dertosense* tocó variades y escullides pesses de llur repertori, mentrestant l' element oficial y les nombroses personnes invitades penetraren ordenadament al local que provisionalment està dedicat á coleccióner los diferents objectes qu' enclou lo naixent Musseu arqueologich.

Al acte hi concorregué, també, l' eminent musicolech D. Felip Pedrell qu' ostentava en son pit la medalla de la Reyal Academia de Belles Arts de

San Ferrán de Madrid de la que's individuu de nombre.

Després d' un moment de silenci, lo senyor Alcalde D. Eduart Rico, pronuncià paraules caloroses envers los progressos y glories de nostra estimada patria y al donar per inaugurat lo Musseu feu la presentació del senyor Pedrell, á qui cedí la paraula. L' eminent artiste, verament conmogut, saludá plé d' entussiasme á sa volguda patria alegrantse de ferlo després de tantissims anys d' ausència, d' ahont se vá allunyar pera dedicar tots los moments de sa vida al estudi dels tresors qu' enclou l' art diví de la música.

Continuá, manifestant, que la grandesa y significació d' aquell acte centuplicava l' amor y entussiasme qu' envers la ciutat hermosa que li serví de bressol havia sentit, per quant després d' haver presenciat los resultats d' engrandiment y bellesa qu' havien imprimit á Tortosa los esforços de sos patricis benemerits y aymadors del verdader progrés en lo material, que toca l' gust y decoro de llurs edificis, á la hermosissima restauració de llurs carrers, plasses y passeos públichs y á la comoditat y benestar de llurs habitants, quin embelliment admirava més y més al veurer que no havien descuidat lo progrés y restauració del element moral.

Després de fer l' apologia del desenrotlllo que prenia la cultura de nosbre pahís, continuá, aplaudint, á sos compatriots, alentant als fills d' aquesta ciutat pera qu' ajuden al foment d' aquest Musseu, que, malgrat sa jovenesa, ostenta ja prehuades joyes arqueològiques, arreplegades gracies al zel infatigable del insigne patrici D. Theodor Gonzalez y á la activitat del Arquitecte municipal D. Joan Abril.

Plé d' entussiasme y sense mica de fatiga, continuá l' senyor Pedrell manifestant, que, com individuu de la Reyal Academia donaria compte, quan assisteixi á una de les sessions d' aquella docta Corporació, dels esforços qu' ha fet Tortosa en benefici de llur Musseu, ahont se troben coleccióner valiosos tresors desde l' època celtibera fins á les darreres boquejades del Renaixement.

Després d' enaltir los avensos del nostre poble, acabá oferint lo seu concurs y l' de la Reyal Academia pera tot lo que siga beneficis al foment de les ciencies, les lletres y les arts.

Lo senyor Pedrell fou molt aplaudit y ovacionat.

Acabat lo discurs la concurrencia recorregué l' Musseu, essent, després obsequiada ab pastes, licors y gelats.

FUNCIONS RELIGIOSES

Lo dissapte á la nit se cantá, á la

Capella de la Mare de Deu de la Cinta l' inspirat y tendrissim Rosari, composició del Mestre Mossen Eduart Torres, per la capella de música que dirigeix, veyentse l' temple plé de gom á gom.

Lo diumenge, diada de la Verge, ab assistencia dels Majordoms y Capillers y d' una comissió del Excelentíssim Ajuntament, se celebrá l' Ofici, essent celebrant l' Iltre. senyor don Joan Hidalgo, Dignitat de Chantre y Prior de la Reyal Cofradia, assistit dels dos Canonges d' ofici, Dr. D. Rafel Garcia, Magistral, y Dr. D. Joan Sol, Lectoral. La Capella de música cantá, la notable missa de son inspirat Mestre Reverent Torres de perfecte sava religiosa. L' Il-lustrissim senyor Bisbe assistí al Cor ab capa magua. Lo P. Fray Joseph Trobat, Superior dels Dominicos de Valencia feu lo panegirich de la Verge posant de relleu ab veritable unció sa glòriosa baixada ab tendres y conmovedors períodes que impresionaren d' una manera agrada al auditori que ab tan religiosa atenció l' escoltava.

Per la tarde, á les cinch, sortí de la Seu la solemne processó, presidida per les senyeres de totes les confraries, parroquies y associacions religioses, seguida d' una nombrosa assistència de Sacerdots, entre 'ls que hi figuraven no solzament tots los residents á la ciutat sinó que també molts altres fills de la mateixa que desempenyan carrechs en diferents pobles de la diòcesis que vingueren á prestar á sa Patrona, la Verge de la Cinta, son més humil homenatje de reverència y amor.

També prengueren part á la processó una bona munió de seglars devots de Maria Santíssima qu' accompanyaven al penó principal, confiat al President de la Germandad Josephina á qui seguia la banda *Lira Dertosense*. Les dotze tribus de Judá y 'ls vintiquatre vells d' Israel ab ciris y la oficialitat feyen guardia d' honor á la Verge, de plata, alternats ab la senyera de la Confraria y majordoms qu' accompanyaven la Santa Cinta en la requissima urna que cobejaba l' prehuat talem de la Seu, oficiant de Preste lo degá del Capitol Iltre. don Pau Sitjar. Tancava la comitiva una Comissió del Ajuntament, presidida pel senyor Alcalde, lo comandant militar de la plassa, un piquet del Battalló d' Almansa y la música de Tivisa.

Al retorn de la processó y en lo moment d' entrar la Sagrada Reliquia á la Seu brandaren totes les campanes y s' engegá un magnific castell de focs artificials formant tot aixó un espectacle verament encisador.

LA FIRA DE BESTIAR

Tortosa ha presenciat en aquesta

fira un aconteixement nou en la història de llurs festes, al mateix temps qu' un reclam util é interessant.

Al concebir aytal progechte, lo Municipi se vá posar al damunt un sacrifici que més d' una vegada lo degué capficar, ja que de son éxito depenia la dignitat de sos iniciadors. Aixó ens ho feya presumir la falta de temps, relativament escàs pera 'ls preparatius d' un empresa per tots conceptes tan colossal y que tan justament se li pot donar lo nom de *certámen econòmic* de la fauna de la comarca, destinada á satisfacer les necessitats alimenticies del home, lo treball de sos camps, lo llaboreig de sos productes agricols y mineralogichs.

Les fires d' animals de treball y demés bestiar, lluny de produhir un desencant y de resultar un ensaig ens han donat una proba evidentíssima de la importància que'n lo pèrvindre poden alcansar, demostrantnos, ben clarament, qu' aquesta classe de concursos constitueixen la satisfacció d'una necessitat del pais suficientment cobdiciada per la bondat y feconditat de son terrer y les perentories necessitats de llurs habitants y molt especialment del poble agricultor, agent principal de la comarca tortosina.

LA VEU DE TORTOSA que desde l' primer moment d' iniciar-se aquest concurs prengué part activa en defensa de llur realisació, al felicitarse per son éxito llisso, r, molt superior á totes sas esperances, felicita també, á Tortosa per la nova font de riquesa que se li obre ab motiu de les festes anyals de nostra estimada patria, enviant, plena d' entusiasme, sa més coral enhorabona al incansable President de la Comissió especial, nostre benvolgut amich D. Joseph Bladé y Piñol, qui pot estar satisfet y orgullós al veurer coronats sos esforços, zel y precisió envers la organisiació d' aquest brillant concurs econòmic que per sa regoneguda importància ha de figurar, sense cap dupte, en los anals de la història de Tortosa.

Aquest avens queda prou demostrat ab los següents datos qu' expressament hem demanat, pera demostrar una vegada més la importància del firal qu' acaba de celebrarse. Deixant apart les moltes carreteres que desemboquen á nostra ciutat, dirém que solsament pel pont de Nosta Senyora de la Cinta han passat 1.142 caps de besties llanars, 133 de cabriu, 310 de porqui y 195 entre caballs, matxos y burros.

Segons les notes arreplegades en los primers moments de la inauguraçió, concorregueren á la fira 7.436 caps, veyentse, entre altres, acreditats ganaders de Rosell, Albocacer, Cenia, Mas de Barberans, Aufara, Aldover, Tivisa, Ametlla, Perelló, Rasquera Villafranca del Cid y d' al-

tres pobles y terme municipal de Tortosa.

Les transaccions foren prou abondoses, habenthí ganader que durant els dos dies vá vendrer més de 500 caps de llanar.

En lo moment de la inauguració se calcula qu'acudiren a Remolins més de tres milenars de personnes.

GRAN CERTÁMEN MUSICAL

Lo resultat d' aquest certámen no pot esser més excellent, tant per lo que pertoca á la gentada que hi concorregué com á l' afinació, gust y precisió de les bandes de música qu' acudiren á disputar el premi. Lo veredicte fou com segueix:

Primer premi: Música de Burriana.

Segon premi: Desert..

Tercer premi: Banda dels Valls de la Unió.

Quart premi: Banda de Tivisa.

Aquella mateixa nit la banda de Burriana obsequiá al senyor Bisbe y al President del Jurat D. Felip Padró ab una serenata.

FESTA VENEZIANA AL EBRE

Hi concorregueren moltes barques adornades é iluminades ab veritable profusió de farolets, cridant l' atenció del públich una que representava l' interior d' una mezquita àrabe, un' altra convertida en *chalet* y un' altra qu' ostentava un grandios paraigues. Los tres premis se poden ben bé adjudicar en la forma que, respectivament, queda indicada.

En nostre próxim número donarém á coneixer, en forma detallada, la magnifica festa dels *Jocs Florals*.

L' arbre de la Patria

ALEGORIA

En lo cor de nostra terra
quin arbre s' hi feu tan alt!
d' arbres com aquest á Europa
tantost pe 'ls dits son comptats.

Ses arrels que al fons s' endinzan,
s' escampen més que 'l brancam;
s' ampla soca rebassuda
pe 'l menys, lo menys té mil anys.

Del bell mitx del tronch s' axecan
drets y ardits grossos cimals,
com un gegant ab cent braços
que 'l cel vol abrahanar.

Sa capsada de lluny sembla
mont altívol verdejant,
que ompl' l' inmensa plana estesa
que té 'n gir d' olors suaus.

Mas ara no es son brancantge
ni de molt lo qu' era abans;
de l' esponera que feya
no 'ns en resta una meytat.

Ab púes d' altra nissaga
la volgueren empeltar,
y 'l cura y 'l rovell s' hi aferran
y 'l aufegan segles fa...

Tanta fulla li es eayguda,
tants rebrots s' han esquexat,
li espellisan tant s' escorça,

que viu màstich y malalt.

Mes encara s' hi axepluga
tot un gran poble davall;
saborosos fruyts té encara,
y ombrà dolsa y fullós jas.

Tres milions son los qui l' ayman
si uns quants borts no l' ayman pas,
y á milers n' escamparien
per defendre 'l flns sa sanch.

Que d' eixs arbres, si se 'n troban,
son tan solius y tan clars.
que un no més dins cada realme,
no més que un s' hi sol'criar;
y n' es l' honra y la senyera
y lo trofeu pus preuat,
tant que ab s' ombrà marca 'l regne
ses fites mes naturals...

L' arbre de la nostra terra
no us diré qu' es lo mes gran,
sé que l' amor n' es mal jutge,
per ço no 'l vull comparar.

Mes sí us dich qu' es de la mena
del que exequigá 'ls romans,
y dels pochs que d' ell nasqueren
n' es lo primer que fruyrá.

No l' aym, donchs, sols perqu' es nostre
ni per s' altesa sols l' aym;
sa disort no merescuda
prou qu' em basta per aymá 'l.

De tan bells ne sé alguns altres.
no cap de tan dissordat;
la que ha soferit sa brançada,
lo que ha soferit fa plorar!

¿Qui pot dir la trencadissa
que hi han fet los temporals?
Ua cop el torb lo fuetje
l' altre lo corséca 'l llamp;
y ell ferm, á peu drew fa cara
als vents que 'l van flagellant,
mes si 'l malmeten y esfullan,
may del mon lo arranarán.

Per axó sol l' aymaría
si per l' altre no l' aymás;
sols per ço 'ls que 'n rebem l' ombrà
lo deuriem venerar...

Mes ay! que 'l temps du al darrera
la boyra y la fosquedad,
y tot jorn l' oblit n' esborra
la celistia del seu pas.

¿Qui 'n coneix la noble historia
d' aquest arbre sobirá?
¿qui estoja ses recordances?
s' alta gloria qui la sap?

Ningú replega ses fulles
que 'l vent se 'n dí redolant,
y gemegan y se trencan,
avuy pols y demá fanch...

Marian Aguiló.

Lo Catalanisme dels tortosins

EN LO SIGLE XVI

(Continuació)

D. P. Nom par ques llig eu la Istoria
de aqueix Rey que el mateix hi anàs en
Persona.

L. Diego de Valera que es castellá
escriu y no hu escriguera per ser en nostre
favor si així no fora y finalment lo regne
de Granada que com sabeu es estat tot
temps com busca un ull al regne de Castel-
la, jamai ses pogut conquistar fins que lo
Rey de Aragó D. Fernando segon hi ha
posat les mans y la jornada de les Indies
del mar Occéano que Christófol Colom,
genovés, comensá y après acabaren Ferran-
do Cortés y Francisco Pizarro á la pròspera

EN ANTON M.ª ALCOVER

A TORTOSA

fortuna del mateix Rey D. Fernando de Aragó per manament y orde del qual se comentssase á de atribuir no gens als castellans.

D. P. Està molt ben tocat tot y es cosa aqueixa molt de ponderar, mas no hu entench Yo aixó que dien que los aragonesos diheu primer y cuart al tercer.

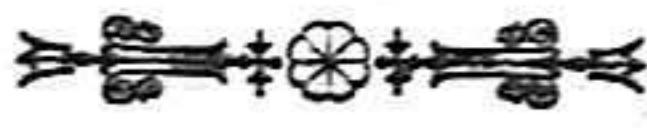
L. Yo os ho diré: Ans que Cathaluña se unis ab Aragó tingueren los aragonesos un Rey nomenat Pedro y altre Alonso y sobre aquests contes los altres de aquests noms que aprés de units los regnes regnaren en Aragó; Cathaluña empero no te compte ab aquells puig no regnaren en ella mas sols conta los que aprés han tingut aquells noms y per só á Ildefonso fill del Compte en Ramon Berenguer nomena Alfonso primer no obstant que ja ni haja hagut en Aragó altre y á Pere fill de aquest Ildefonso nomena Pere primer encara que també en Aragó haga hagut altre Pere.

D. P. Ya hu entench, ara vostra mercé pot tornar á sa practica que á tots agrada molt.

L. Mes avan si mirám lo que foren los poblets en aquel regne de Castella la vella, quant se guañá España per los moros, trobaren que los mes fluixos y los que ab menys dificultad se conquistaren foren ells, ab veritat jo he ôhit dir sobre asó á dalguns Cavallers aragonesos dignes de fée que pasant per Zaragoza lo Rey de Velez que era home molt lleigit, los digué que ell tenia la conquesta de España escrita en Aràbig ab molt gran fidelitat, y que en ella se llegia, com la major dificultad y los majors perills que los moros tingueren en aquella jornada fonch en aquesta província de Tarragona, que en la Bètica y Carpentana que ara son Castella la vella y nova, aprés de guañada la gran batalla contra lo Rey don Rodrigo tant com caminaven tant guañaven sens quasi trobar resistencia alguna, també llegim que Octaviano César en la conquesta de España, los majors treballs, dificultats y encara perills pasá en la Seltiveria y casi per só vullgué que en ella y no en altra província de les de Espeña restás perpetuat le seu nom, com de fet lo maná posar á la Ciutat de Zaragoza dientli com per vuy se diu en llati Cesar-Augusta; no se jo donchs de aont prenen tanta aragoncia estos castellans, dichvos que yo no hi se prendre paciencia majorment com los veig unes afectacions tant descomedides que no tenen par y asó no sols en paraules mas també en escritures: Sino mirau lo que te escrit Juan Sedefio en lo Sumari dels Ilustres y veureu que no han tingut empach de fer memoria de algns reis de Castella, que pera qui sap lo que pasá par mes burla que altra cosa y per la honra de sa nació fora millor deixar de ferla: Avia de considerar que allí segons lo propòsit seu no se havien de posar los reis mas per eser Ilustres y també ha fet altre que pera umplir y allargar lo número de castellans en aquell Sumari á embuit obres de personnes particulars que pareixen rondalles ó riales, y per altra part per no donar gloria di honra adalgun espanyol que no fos castellá, á diciñulat les obres dignes de memoria de molt reis particulars de España y especialment de la corona de Aragó y Comptes de Barcelona que no sols eren yquals als mes señalats reis de Castella, pero encara segons ma opinió los foren de conegut avantatje.

D. P. Per ventura no fá memoria sino de sols los castellans, per lo que haveu dit que ells á soles creuen ser en la mòn.

(Continuará).

Fá molts pochs dies estigué á nostra ciutat l'erudit filolech y eminent escriptor En Antoni M.ª Alcover, Vicari General de Mallorca, qui, acompañyat del senyor Mestre y Noé, visitá los edificis més notables de Tortosa, fent molts el-logis dels prehuats detalls arquitectónichs de nostra Catedral y Capellá del Palau Episcopal.

Lo Dr. Alcover qu'ha donat la volta per casi tota Catalunya y part del Roseillo marxa á la Illa Mallorquina carregat de datos folklorichs y de nombrosos dibuixos de Catedrals, cenobis y ermites, dels quals, sense cap dupte, brollarán treballs arqueològichs de gran valor que no desdirán de la fama del inspirat autor de les *Rondalles mallorquines*.

Ocupantse de sa excursió, diuen al *Diari de Catalunya* lo següent:

NOTICIAS DEL ROSELLÓ

Després que Mgr. Carselade del Pont, bisbe de Perpinyá, visitá'l santuari de Núria y demés pobles de la joliva comarca cérdana, ens venen notícias dels banys de Thués, ahont han rebut á Monsenyor d' una manera afectuosissima.

Ha estat una gran festa, ens diuen: celebrada á la gran sala del establecimiento. Monsenyor de Carselade del Pont, acompañyat del Vicari general del Bisbat, M. l'^o abé Izart, superior de Sant Luis, del senyor Rector de la parroquia y de M. l'^o abé de Maury ha assistit á un concert musical que 'n son obsequi han organiat variables artistas. Ab els fragments de composicions dels grans mestres, han alternat las cansons catalanas *qui ont le privilège d' attirer l' attention de Sa Grandeur*.

La cansoneta l'*Hortolane del Vernet* ha sigut el *succès* de la vetllada.

Nostras felicitacions al entusiasta catalanista l'^o metge de aquell establecimiento el jove doctor Parahy y á totas las seyyoretas y demés seyors que espontanyament ayudaren al senyor Rector l'^o abé Vilalta á festejar al senyor Bisbe que se n' aná encantat dels obsequis rebuts y de las bellesas d' aquell reconet dels nostres Pirineus.

Mentre á Thués les bains obsequiavan al senyor Bisbe arribava á Perpinyá l'^o doctor Antoni M.ª Alcover, Vicari general del Bisbat de Mallorca, escriptor catalá y entusiasta folklorista colecciónador eminent de las rondalles mallorquinas.

Els seus amics perpinyanenses MM. Justí Perpratz, l'^o abé Izart, Vicari general de la diòcessis de Perpinyá y Agustí Vassals y Juli Delpont li han fet visitar tatas las bellesas arqueològicas y històricas de nostra ciutat que tant recorts guarda de l' època gloriosa que l'^o Roselló formava part del reyalme de Mallorca.

A las vuyt del vespres y en la gran sala del «Patronage Saint-Michel» li fou dedicada una solemne vetllada literaria musical ab el següent programa.

«Joyeux camarades», allegro.

Allocation de M. Carbou.

«Les pantereux du Canigou», ronda catalana.

«Parlament de benvinguda, J. Delpont.

«Montanyas regaladas», solo, per M. Salvadou.

«En Pere de la Bufa», rondalla mallorquina, de mossén Alcover.

«En Toni», rondalla rossellonesa.

•Adiu á Mallorca», poesia, J. Delpont.

•Mallorca», vals, J. Delpont.

En tan hermosa com simpàtica festa hi regná un esperit forsa entusiasta y una nota de gerinànor que 'ns deixá á tots molt satisfets.

Assistían á la festa las més distingidas personas de la ciutat, y totes elles tingueren á gran honor el ser presentats á mossén Alcover y donarli la més coral benvinguda.

Fou aplaudida ad molt d' entusiasme aquesta poesia,

ADIU A MALLORCA

Ondada escumosa
qu' á Mallorca vas,
port 'hi, amorosa,
l' adiu de germás.

De prades florides,
d' herbam del gleber,
de neus atrevides,
porta n' hi l' alé.

O mar que blavéjes
per sota un cel d' or,
fes, quan remoges
senti 'n cant d' amor.

D' amor somniada,
y pàrtia 'l petó
qu' á l' illa Daurada
dona 'l Roselló.

Jules Delpont.

A mossén Alcover, Agost 1900.

NOTICIES

Ahir se celebrá á Cambrils un «meeting» de propaganda catalanista, en lo que hi assistiren varis oradors de Barcelona, Reus, Falset y Tarragona.

L' acte promet revestir bastanta importàcia.

Nostre estimat cofrade «La Renaixensa» ha rebut un exemplar del «Manifest» que endressá als catalans residents de Santiago de Cuba la comissió organitzadora del «Centre Catalanista» de dita ciutat.

En dit patriòtic document, que per raó de las circunstancias no podém reproduir, hi consta l' propòsit de que l' referit neu «Centre» demani l' ingrés á la «Unió Catalanieta» y defensi lo que ella defensa. Al mateix temps s' annuncia que hi ha d' haver en la societat un coro, una secció de diversions pera vitllades, concerts, etc., y una secció de Beneficiencia pera 'ls socis mútuos entre 'ls catalans allí residents.

Are, com ja saben nostres llegidors per lo cablemagrâma que publicarem oportumanent, lo «Centre Catalaniste» de Santiago de Cuba está ja creat, y 'ls anteriors projectes en vias d' execució.

Nostres més coral agrahiment als llealls catalans que desde llunyans països se preocupan y yetllan pel pervenir de Catalunya.

En la fira de bestiar d' aquesta ciutat s' ha presentat un matxo per lo que oferien 2.400 pesetes.

Se troba vacant la plassa de depositari de fondos municipals de Roquetes, dotada ab l' haber auyal de 500 pesetes.

Torna ha sentirse la mateixa xafagor que 'n los més calurosos días del estiu.

Diuhen de Valls que en breu quedará terminada la iglesia de las Germanes dels pobres.

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge, dia 9, Lo Santíssim Nom de Maria.—Dilluns, 10, San Nicolau de Tolentí.—Dimarts, 11, San Protin.—Dimecres, 12, San Leonci.—Dijous, 13, San Eulogi.—Divendres, 14, La Exaltació de la Santa Creu.—Dissapte, San Nicomedes.

Imp. de E. Cantero, San Blas 34, Tortosa.